

Datele prezentate în această lucrare vor fi completate în viitor și cu alte date referitoare la plantulele unor plante din alte clase de fitocenoză.

Institutul Agronomic „Dr. P. Groza” Cluj
Catedra de Botanică și Fiziologia plantelor

CONTRIBUTIONS A LA CONNAISSANCE DES PLANTULES DE
CERTAINES PLANTES DICOTYLÉDONES SPONTANÉES DE
R.S. ROMANIA

L'ouvrage présente les caractères morphologiques des plantules (2—6 feuilles) de certaines plantes dicotylédones spontanées (27 espèces) de R.S. Romania des associations appartenant au *Bidentetea tripartiti* Tx. Lohm. Prsg. 1950, *Chenopodietea* Oberd. 1957 em. Lohm. et R. Tx. 1961, *Plantaginetea majoris* Tx. et Prsg. 1950, *Artemisietea vulgaris* Lohm., Prsg, Tx. 1950 et *Epilobietea angustifolii* R. Tx. et Prsg. 1950.

UNELE CAZURI TERATOLOGICE ÎNTÎLNITE LA
ANGIOSPERME

de EUGENIA CHIRCA

Trifolium hybridum L. — material colectat în regiunea Cluj, Dealul Craiului, lângă orașul Cluj (HIA¹ leg. Dr. A. Nyárády 1963), Tab. I. fig. 1—3.

Exemplarele studiate prezintă filomanie și clorantie. Se poate observa înverzirea petalelor paralel cu micșorarea inflorescenței, a cărei diametru scade pînă la 1 cm. (fig. 1 și 2). Florile în aceste inflorescențe prezintă clorantie și la stamine. Gineceul se alungește de 2—4 ori față de lungimea normală: Față de exemplarele normale cu pedicelii florali păroși, pedicelii sînt glabri și mai scurți. La unele dintre florile acestui tip de inflorescență petalele sînt transformate în foliole verzi, caz ce se constată și la unele stamine. Dinții caliciului sînt mai lățiți față de normal și cu o nervură mediană bine evidențiată.

Am studiat și cazul cînd inflorescența apare umbeliformă, pedunculii florali ajungînd lungimea de peste 1 cm (Tab. I. fig. 3) caz ce pare a fi identic cu *T. hybridum* var. *fistulosum* (Gilib.) Hegi f. *anomalum* Nyár., formă indicată și în Flora R.P.R. vol. V. (1957) 171. Petalele florilor nu prezintă clorantie, nici filomanie, florile fiind mai mici decît florile exemplarelor normale.

Este interesant cum lacinile caliciului se alungesc devenind așa de lungi sau mai lungi decît corola, ele fiind verzi cu nervura mediană evidentă.

În unele flori apar și fructe, cca. de 2 ori mai lungi decît în cazul normal.

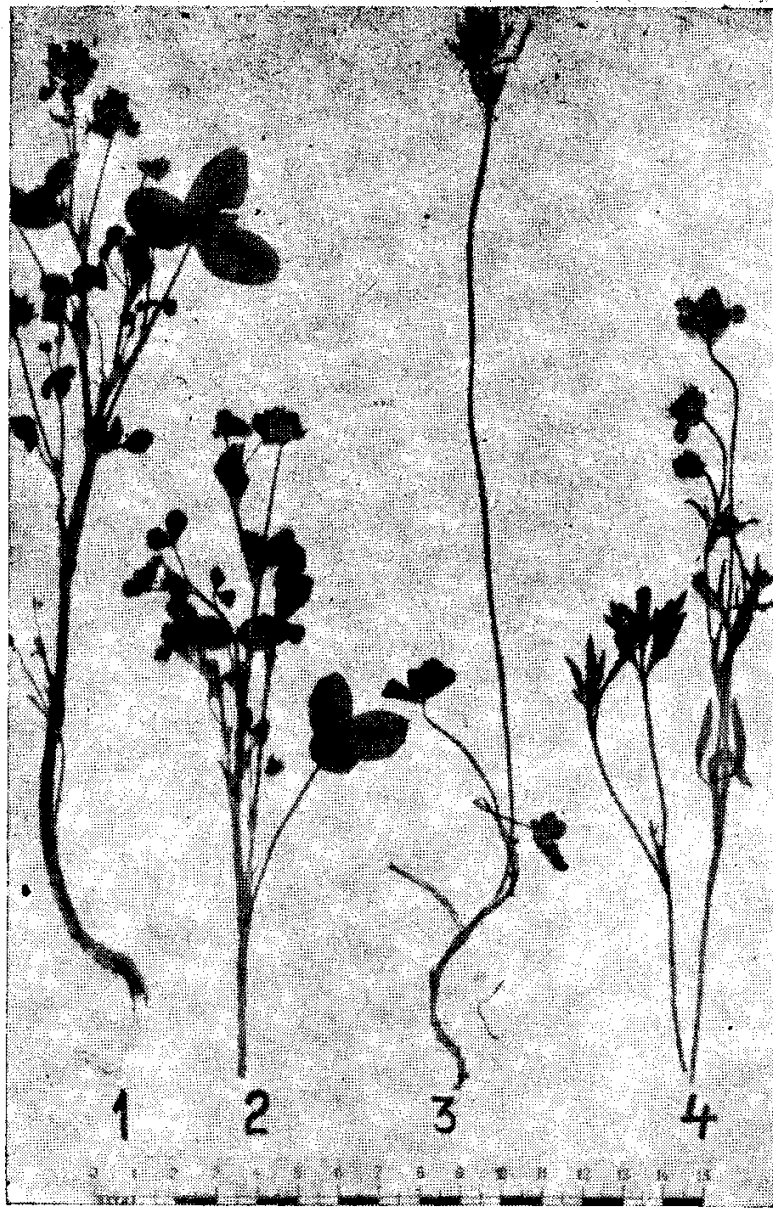
Literatura fitoteratologică consultată din țară (1—3 și 6—9) nu amintește cazuri similare, totuși este de remarcat că în literatura fitopatologică, cazuri asemănătoare la speciile de trifoi se interpretează ca rezultat al unor viroze.

Ranunculus polyanthemos L. — material colectat în regiunea Cluj, Valea Gîrboului, lângă orașul Cluj (HIA leg. D. Pázmány 1959) Tab. I. fig. 4.

Exemplarele studiate prezintă clorantia și distrofia petalelor. Se remarcă indivizi a căror flori sînt prevăzute cu petale lungi și înguste de 3—5 mm. Petalele prezintă o unguiculă lungă foarte evidentă, terminată cu limb slab lățit. Sepalele sînt mai verzi decît la indivizii normali, slab modificate.

Filamentele staminale sînt foarte alungite, lungi de cca. 1 cm, gălbui-verde colorate.

¹ HIA=Herbarul Institutului Agronomia Cluj

Tabl. I, Fig. 1—3 — *Trifolium hybridum*: filomanie, clorantie (1—2), inflorescență umbeliformă (3); Fig. 4 — *Ranunculus polyanthemos*: clorantie și distrofia petalilor.

Fig. 5 — *Cardaminopsis halleri* ssp. *halleri* f. *trachytica* tulpina fructiferă repentă cu rozete de frunze înrădăcinate.

Cardaminopsis halleri (L.) Hay. ssp. *halleri* Andr. f. *trachytica* (Fritsch) Hay. — material colectat în regiunea Maramureș, Cheile Lăpușului, lângă comuna Buteasa (rn. Beiuș), (HIA leg. Dr. A. Nyárady 1966) Fig. 5.

Exemplarul studiat se remarcă prin tulpina fructiferă repentă, de-a lungul ei cu numeroase rozete de frunze înrădăcinate, prin care fapt se apropie de f. *paradoxa* (Ullep.) Andr. Prin faptul că la racemele fructifere terminal apare câte o rozetă de frunze înrădăcinate, sub care distanțat se văd silicvele uscate, materialul în caz, se deosebește de forma sus amintită.

Este de relevat faptul că exemplarul nostru dovedește o vivacitate a racemelor fructifere după diseminarea semințelor, caz deosebit față de normal, când de obicei la Cruciferae inflorescența fructiferă se usucă și se distruge. Fenomenul se poate explica prin reactivarea unor muguri terminali sau subterminali ai inflorescenței fructifere sub acțiunea auxinelor în condițiunile speciale ale stațiunii.

Institutul Agronomic „Dr. P. Groza” Cluj
Catedra de Botanică și Fiziologia plantelor

BIBLIOGRAFIE

1. BUJOREANU, G., 1926: Bul. Grăd. Bot. și al Muz. Bot. Cluj, 6, 100—101.
2. BUJOREANU, G., 1929; Bul. Grăd. Bot. și al Muz. Bot. Cluj, 9, 221—223.
3. BUJOREANU, G., 1934: Bul. Grăd. Bot. și al Muz. Bot. Cluj, 14, 99—101.
4. HEGL, G., 1924: *Illustrierte Flora von Mittel-Europa*. IV/3, 1299—1302.
5. PENZIG, O., 1890: *Pflanzen — Teratologie*. I. 385.
6. POP, E., 1933: Bul. Grăd. Bot. și al Muz. Bot. Cluj, 13, 102—104.
7. POP, I., 1957: Com. Acad. R.P.R. București, 7, 949—952.
8. PTEANCU, P., 1941: Bul. Grăd. Bot. și al Muz. Bot. Cluj, 21, 47—48.
9. RAȚIU, O., 1958: Stud. și cercet. de biol. Cluj, 1. 45—48.

ZUSAMMENFASSUNG

EINIGE TERATOLOGISCHE FÄLLE, DIE BEI ANGIOSPERMEN ANGETROFFEN WERDEN

Die Arbeit behandelt einige für das Gebiet unseres Landes neue teratologische Fälle: Phyllomanie und Chloranthie bei *Trifolium hybridum* L. (Tafel I, Abb. 1—3), Chloranthie und Distrophie der Blütenblätter bei *Ranunculus polyanthemos* L. (Tafel I, Abb. 4), und das Auftreten von verwurzelten Blattrossetten auf dem kriechend entwickelten Fruchstengel bei *Cardaminopsis halleri* (L.) Hay. ssp. *halleri* Andr. f. *trachytica* (Fritsch) Hay. (Abb. 5)

RĂSPÎNDIREA ȘI CARACTERISTICILE ECOLOGICO-FITOCENOLOGICE ALE STAȚIUNILOR DE *FESTUCA PORCII* Hack.

de A. NYÁRÁDY

Pe baza unor exemplare de *Festuca* colectate din Mții Rodnei de FL. PORCIUS, renumitul festucolog E. HACKEL a descris în anul 1882 o specie nouă a acestui gen, pe care a numit-o *Festuca porcii* Hack. (Bot. Centralbl. 8 (1881) 407 nom. nudum; Monogr. Festuc. (1882) descr.), dedicînd-o colectorului acestei plante.

Întrucît noua specie a trezit un viu interes în rîndul specialiștilor, FL. PORCIUS a fost solicitat de editorii unor exsicate din acele timpuri (A. KERNER, A. DEGEN, I. DÖRFLER, A. KNEUCHER etc.) să le trimită material pentru exsicatele lor; prin aceste exsicate noua specie a devenit în scurtă vreme bine cunoscută ca un endemism al Mților Rodnei.

Timp îndelungat planta era cunoscută numai din Mții Rodnei. În anul 1906 însă H. ZAPALOWICZ (38) a publicat-o și din Mții Cernahora, stațiune situată mult mai la nord de cea cunoscută pînă atunci. Tot cu această ocazie a mai publicat și un hibrid nou: *F. porcii* × *F. picta* Zapal. = *F. × pocutica* Zapal. Consp. fl. Galic. crit. III, 1911, 230, pe care mai tîrziu V. KRAJINA l-a considerat drept *F. porcii* f. *zapaloviczii* Kraj. (16) 32.

De la apariția publicației lui H. ZAPALOWICZ și pînă astăzi au mai fost identificate o serie de stațiuni noi din diferitele masive ale Carpaților Orientali și Meridionali, dintre care unele au fost publicate în diferite lucrări floristice sau geobotanice.

În cele de mai jos prezentăm pe masive răspîndirea acestei specii de pe stațiunile cunoscute pînă în prezent, folosindu-ne de datele obținute din diferite herbare și din literatura care ne-a fost accesibilă.

Carpații orientali

1. *Mții Gorgoni*: Mt. Veli-Pescuri lângă comuna Sineverul de Jos (Herb. Univ. Cluj leg. Ujvárosi 1941).
2. *Mții Cernahora*: Bardo (Zapal. (38) 67), Hoverla (Pax (27) 217; Hayek (12) 417), Hoverla-Cozmieșcec (Herb. Univ. Praga leg. Domin et Deyl 1929 ap. Krajina (16) 32), Polonina Rohonesca (Herb. Univ. Praga leg. Mazepa 1927 ap. Krajina (16) 32), Surin (Herb. Acad. Cracovia leg. Zapalowicz 1881 ap. Krajina (16) 33 et Zapalowicz (38) 67).
3. *Mt. Czivczin* (Mus. Acad. Cracovia leg. Zapalowicz 1881 ap. Krajina (16) 32), Budiovsca 1510 m, Comanova 1680 m. Hlistovati

Reproduced with permission of the copyright owner. Further reproduction prohibited without permission.